SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 9 NOVEMBER 1939

DE GESTRAFTE OPSCHEPPER

BEN EN DE BEER

LS we over beren spreken, denken we meestal aan de dierentuin, waar ze voor een kaakje op gaan zitten, of bij het zien van een worteltje als goede lobbesen beginnen te dansen.

Maar een beer in het woud te ontmoeten, als je helemaal alleen en ongewapend bent, is minder grappig! Dat overkwam eens een Amerikaans jongetje, Ben geheten, en hoe hij toen als door een wonder werd gered, wil ik jullie hier gaan vertellen.

Beren zijn niet altijd zo goedmoedig, als ze er wel uitzien en de in vrijheid levende beer kan soms een lastig en gevaarlijk heerschap zijn. Daarbij is hij onberekenbaar; het is wel gebeurd, dat hij op de vlucht sloeg voor een blazende kat, die een hoge rug tegen hem maakte, maar niet zelden ook gaat hij voor den moedigsten en sterksten man niet uit de weg. Nieuwsgierig zijn ze ook, dat had Ben, de jongen in ons verhaal, al eens tot zijn schade moeten ondervinden. Eens kampeerde hij met zijn vriend aan de rand van een uitgestrekt woud en ze lieten hun tent een poosje alleen, om in de buurt wat te gaan vissen. Toen ze terugkeerden, vonden ze de hele tent overhoop gehaald en Bruintje zat lustig de filmpjes op te peuzelen, die de jongens met zoveel moeite hadden gemaakt en die ze die morgen te drogen hadden gehangen. De beer begreep niet, waarom zij zich zo nijdig maakten om zijn smulpartij en toen zij hem eindelijk met vereende krachten op de vlucht wisten te jagen, was hij écht beledigd.

Ben woonde in een klein Canadees dorp, dat zijn electrisch licht ontving van een stad, die kilometers verder was gelegen. Op zekere dag scheen er iets met de lichtkabel niet in orde te zijn, althans het dorpje, waar Ben woonde, werd plotseling in het duister gehuld. Men vermoedde, dat de kabel tussen het dorp en de stad defect was geraakt. Wat te doen? Ben was een vijftienjarige jongen en de trouwe hulp van zijn vader, die de electricien van het dorp was. En daar vader zich ziek gevoelde en er toch iemand in het winkeltje moest blijven, besloot Ben kordaat, er maar eens alleen op uit te trekken en de fout te gaan zoeken. Het was trouwens niet voor het eerst, dat hij de kabel, die dwars door het woud naar de stad liep, had gecontroleerd, en bang was hij ook niet. Hij nam zijn gereedschapstas bij zich en ging welgemoed op stap, hopende, dat hij het defect aan de bovengrondse kabel niet al te ver van het dorp zou vinden, zodat men daar 's avonds weer licht zou hebben.

Het had de laatste tijd veel geregend en op de doorweekte bodem kwam Ben maar langzaam vooruit. Behoedzaam ging hij over het natte dek van afgevallen bladeren, tussen de glibberige boomstammen de palen in het oog houdend, waaraan de lichtkabel was bevestigd. Zo had hij zich al een heel eind van het dorp verwijderd en bevond zich diep in het woud, toen hij eindelijk gewaar werd wat er haperde. De storm had een grote denneboom ontworteld en hem dwars over de lichtleiding geworpen, waardoor deze was gebroken. Ben bekeek het geval eens en wilde juist met de herstelwerkzaamheden beginnen, toen hij werd opgeschrikt door het grrr-grrr-grrr-geluid van een beer. Ben kende dat

Ben woonde in een klein Canadees dorp....

geluid en wist, welk gevaar hem dreigde. In een wip zat hij in een boom en dat was maar goed ook, want op hetzelfde ogenblik naderde, op nog geen twintig passen afstand, een beer. Het dier keek Ben wantrouwend en onheilspellend aan. Het leek wel, of Bruin die dag met z'n verkeerde poot uit z'n hol was gestapt, zo'n slecht humeur toonde hij. Bij iedere beweging, die Ben maakte, kwam de beer een stapje dichterbij en natuurlijk vond de jongen, die ongewapend was, dit allesbehalve prettig. Ben begreep ook, dat hij niet werkeloos in de boom kon blijven zitten. Het licht moest in orde worden gemaakt en dan....

Het dier opende z'n muil om te happen naar dit zonderlinge wapen....

Het begon reeds te schemeren. In een eenzaam bos met een kwaadwillige beer alleen te zijn, en dan nog wel met een beer die kon klimmen als hij het wilde, was ook niet erg aanlokkelijk....

Met zijn blik zocht Ben de plaats, waar de kabel gebroken was en toen zag hij, dat de beide einden, niet ver van de grond, over de takken hingen. Ineens kreeg hij de ingeving, dat dáár zijn redding lag! Het kabelgedeelte dat naar de stad voerde, moest nog onder stroom staan en misschien kon dat 'n goed verdedigingswapen zijn.

Heel voorzichtig liet Ben zich uit de boom glijden, maar toen was hij nog tien schreden van het kabeleinde verwijderd en de beer kwam voetje voor voetje naderbij. Het was, of het dier begreep, wat het doel van den jongen was. Onverwacht stormde de beer op hem af, maar Ben, die het dreigend gevaar niet onderschatte, behield zijn tegenwoordigheid van geest. Vlug als de wind schoot hij op het kabeleinde toe, dat nog onder stroom stond. Enkele seconden werd het een wedloop om het leven, doch met een neuslengte won Ben het. Reeds had de woedende beer zich opgericht voor de aanval, maar op hetzelfde ogenblik had de jongen de electrische draad gegrepen met zijn geïsoleerde tang en hield die als een wapen, recht voor zich uit. Het dier opende z'n muil, om te happen naar dit zonderlinge wapen, dat hem zo verachtelijk nietig en ongevaarlijk leek. Waarschijnlijk was het voor den woesteling een raadsel, hoe een mens zo belachelijk onnozel kon zijn om te menen, dat hij zich met zo'n onbenullig dingetje tegen berenklauwen en -kaken zou kunnen verdedigen.

Toen de beer echter in aanraking kwam met het blanke koper van dat ogenschijnlijk onschuldige draadje, gebeurde het grote wonder, dat Bruintje zijn hele leven niet zou vergeten. Een geweldige schok doortrilde het zware berenlichaam, een gesis en gefluit als bij bliksem-inslag ging er mee gepaard en toen zakte het dier onmachtig ter aarde....

De reuk van geschroeide haren en de roerloosheid van het dier gaven Ben de zekerheid, dat zijn vijand onschadelijk was gemaakt.

Vlug kweet de jongen zich van zijn taak en herstelde snel de lichtleiding, waarna hij zich naar huis spoedde. De andere dag ging hij nog eens naar de plaats, waar hij de beer had achtergelaten, maar tot Ben's niet geringe verbazing was het dier verdwenen!

„Dat komt," zei vader later, „omdat je aanvaller niet door de electrische stroom werd gedood, doch slechts bewusteloos is geworden. En toen Bruintje weer bijkwam, is hij netjes weggewandeld."

In elk geval had Ben zijn redding aan zijn gelukkige inval te danken. En geloof maar, dat de beer sindsdien dat valse, geheimzinnige kabeltje, dat hem zo'n verrassing had bezorgd, eerbiedig uit de weg is gegaan!

JOH. M. JERRY

BESTE MEISJES

Met dit nummer hebben we Kitty Muis en haar trouwe Puk voorgoed onder dak gebracht. Natuurlijk hebben jullie vol spanning mee gezworven met Kitty en haar hondje, maar de nieuwe serie, die we in ons volgend nummer beginnen, zullen jullie minstens zo boeiend en meeslepend vinden als de vorige.

Willy Weetal — het nieuwe heldinnetje — zal ongetwijfeld stormenderhand jullie hartjes veroveren. Vergeet dus niet, volgende week pagina vijf extra goed onder ogen te nemen, want dan vangen we aan met onze nieuwe, speciaal voor jullie meisjes uitgezochte serie:

WILLY WEETAL'S WEDERWAARDIGHEDEN

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

RÉSUMÉ – DE GEVREESDE EN MACHTIGE MORGAN LE FEY HEEFT HAAR PROOI TOCH MOETEN LOSLATEN. MAAR VALIANT VERMOEDDE WEL DAT ZIJ GEVOLGD ZOUDEN WORDEN.

DE DIENAARS DER HEKS ZATEN BEIDE REIZIGERS OP DE HIELEN, MAAR DE TALISMAN BLEEK EEN ONOVERKOMELIJKE HINDERNIS TE ZIJN.

RIDDER GAWAIN WAS IN DE WOLKEN OMDAT HIJ WEER VRIJ WAS, MAAR DE JONGE PRINS WAS ZEER TERNEERGESLAGEN.

„KAN IK IETS VOOR JE DOEN?" VROEG DE RIDDER. EN VALIANT DEELDE HEM MEDE WAT HEM OP HET HART LAG.

HIJ VERTELDE HOE PRINSES ILENE GEDWONGEN WAS DE VROUW TE WORDEN VAN PRINS ARN VAN ORD.

„EN TOCH HOUDT ZIJ VAN MIJ," RIEP DE PRINS GRIMMIG. „PRINS OF GEEN PRINS, IK ZAL HAAR WETEN TE VEROVEREN."

EINDELIJK KWAMEN ZIJ AAN HET SLOT VAN MERLIN.....

.....EN RIDDER GAWAIN BEDANKTE HEM UITBUNDIG

„NEEM DEZE WAPENRUSTING," ZEI MERLIN TOT VALIANT. „JE ZULT HAAR MISSCHIEN NOG EENS NODIG HEBBEN IN DIENST VAN KONING ARTHUR."

OP HUN VERDEREN TOCHT NAAR CAMELOT ONTMOETTEN ZIJ EEN RIDDER, WIENS BOODSCHAP EEN BESLISSENDE INVLOED HAD OP VAL'S VERDER LEVEN.

Hal Foster

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

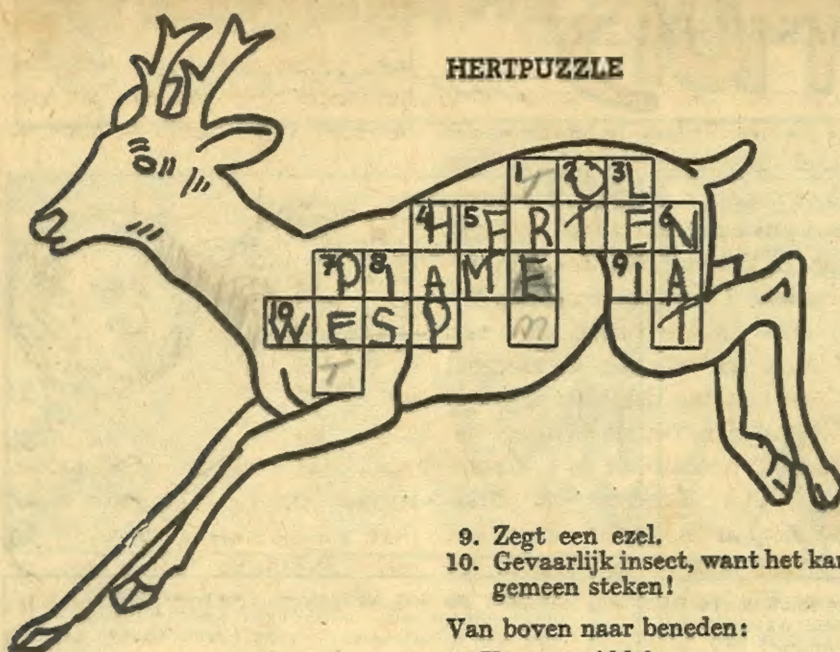

EINDE

BONT ALLERLEI

HERTPUZZLE

Van links naar rechts:

1. Spelen kinderen mee.
4. Het dier van de puzzle (meervoud).
7. Sommige kinderen slapen in een hansop, andere in een....
9. Zegt een ezel.
10. Gevaarlijk insect, want het kan gemeen steken!

Van boven naar beneden:

1. Vervoermiddel.
2. Afkorting van Otto.
3. Schrijf je op met een griffel.
4. „..!" zei de wolf tegen Roodkapje.
5. Afkorting van Emma.
6. Ander woord voor: vochtig.
7. Hoofddeksel.
8. Bevroren water.

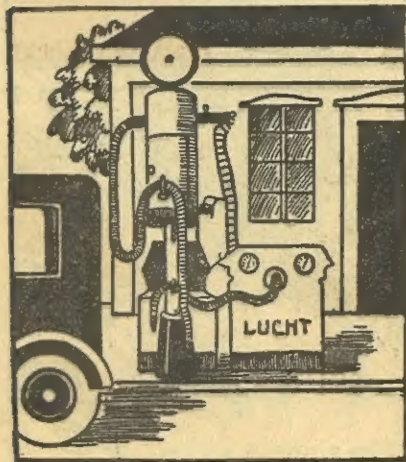
RAADSELS

1. Ik ben geen vrouw; een letter in mijn midden en ik ben een hemellichaam.

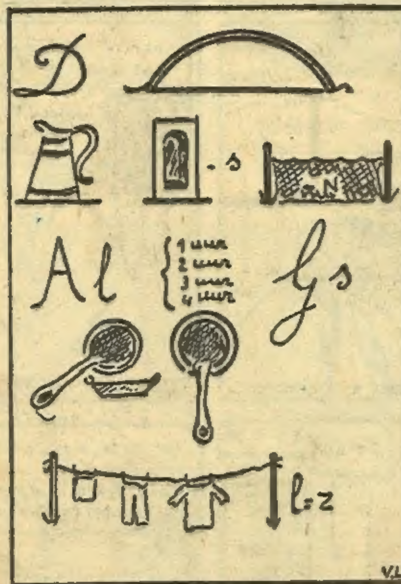
2. Op ieder mens of dier ben ik te vinden; één letter ertussen en ik druk een hoeveelheid uit.

3. Ik ben een spie van hout of ijzer; een letter in mijn midden en ik ben de slaapplaats van een klein kind.

WAAR IS DE BENZINEMAN?

REBUS 2

EEN KUNSTSTUKJE

Plaats twee muntstukken op de rand van een dik glas, net zoals je ziet in 't bovenste gedeelte dezer tekening en vraag dan aan een van je kennissen of ze die munten allebei tegelijk en slechts met één hand kunnen wegnemen zonder ze te laten vallen. Hoe je 't moet doen, toont de rest van de tekening. Het is een eenvoudig trucje, maar je moet het maar weten.

Oplossingen vorig nummer

GANSPUZZLE

Van links naar rechts: 2. Spa. 4. Boter. 6. Gieter. 8. Eland. 10. Uk. 11. Bank. 12. In. 13. Stuk.

Van boven naar beneden: 1. Kar. 2. Steun. 3. Perk. 4. Bed. 5. Ot. 6. Gans. 7. Inkt. 8. Eb. 9. La. 12. Ik. 14. Ui.

WOORDDELEN BIJVOEGEN

1. Schil-der-stuk. 2. Kilo-meterpaal. 3. Aar-d-bei. 4. La-k-s.

REBUS 1

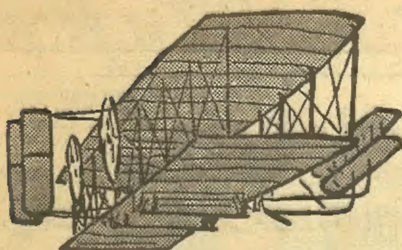
Alleen de eerste stap kost moeite.

CIJFERPUZZLE

3	2	4	5	1
4	1	2	3	5
1	3	5	4	2
5	4	1	2	3
2	5	3	1	4

VLIEGEN: *Vroeger en Nu*

26. DE GEBROEDERS WRIGHT

Toestel der gebroeders Wright.

Orville en Wilbur Wright, die eerst werkzaam waren in de fietsenindustrie, begonnen, na de tragische dood van Lilienthal, belang te stellen in het vliegen en experimenteerden op eigen houtje. Ze bouwden een werkplaats te Dayton, maakten er een kleine windtunnel en slaagden er in October 1902 in, een klein vliegtuig te bouwen, uitgerust met een motor van 12 pk. Op 17 October had de eerste vlucht plaats en het gelukte hun 52 seconden in de lucht te blijven, met een snelheid van 30 mijl per uur. In 1908 en 1909 gaven de gebroeders Wright demonstratievluchten in alle hoofdsteden van Europa en tal van eerbewijzen vielen hun ten deel. De originele vliegmachine van de Wrights bevindt zich thans in het Wetenschappelijk Museum van Zuid-Kensington te Londen. Vanaf het ogenblik waarop de Wrights het luchtruim veroverden, maakte de luchtvaart snelle vorderingen en de staat aarzelde niet lang, de door de Wrights gebouwde machines te kopen. Daarna was hun roem voor goed gevestigd en lag de weg naar het succes wijd open. Het zou echter niet lang duren, voordat er

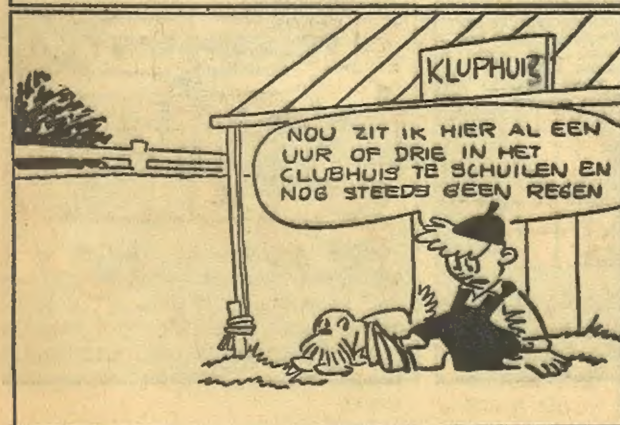
sterke concurrenten op dit gebied zouden opdagen. De grote stoot was nu eenmaal gegeven en hij zou uiteindelijk leiden tot de machtige en schitterende machines, die we thans in de lucht kunnen bewonderen.

Volgende keer no. 27: De Gordon Bennettbeker.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

HEEFT HAAST.

85

